

‘Ik tref zulke mooie mensen, vol levenservaring en warme verhalen’

Henny Lubbers: ‘We kijken er natuurlijk enorm naar uit om in 2021 weer samen uit te kunnen.’
Lammert Aling

mensen maken assen

Vrijwilligers zijn van onschatbare waarde. Hun inzet zal door de toenemende zorgvragen en vergrijzing de komende jaren harder nodig zijn dan ooit. Wie zijn die mensen die onbetaald de helpende hand uitsteken, waar komt hun vrijwillige energie vandaan en wat levert het hen op? Als opmaat naar 2021 – Nationaal Jaar Vrijwillige Inzet – in de rubriek Mensen maken Assen elke twee weken een vrijwilliger aan het woord. Deze week: Henny Lubbers.

Naam: Henny Lubbers

Leeftijd: 64

Woonplaats: Assen

Vrijwilligerswerk: gastvrouw

Wat doe je?

‘Al zo’n 42 jaar sta ik voor de klas en geniet van mijn werk als leerkracht, momenteel nog twee dagen in de week in de onderbouw. Ik ben aan het afbouwen inderdaad, maar daarnaast al jaren actief voor Stichting Vier het Leven. Van huis uit kreeg ik het al mee: Als je het goed hebt, moet dan alle tijd voor jezelf zijn? Vrijwilligerswerk doen vind ik dus vanzelfsprekend, het past bij me om actief te zijn.’

'Als vrijwilliger bij Stichting Vier het Leven begeleid ik met eigen auto ouderen naar theater, film of museum. Ik haal mijn gasten thuis op en dan genieten we samen van een middag of avond uit, bijvoorbeeld in De Nieuwe Kolk, compleet met koffie vooraf en drankje in de pauze. We hebben in regio Assen een team van 35 collega's en onderling goed contact. Online geef ik mijn beschikbaarheid door en een collega verzorgt de planning. Voor elk uitje krijg ik een draaiboek met de gegevens van mijn gasten. Ik neem twee dagen van tevoren contact op en bespreek hoe laat ik hen op kom halen en eventuele andere bijzonderheden, zoals het gebruik van ringleiding of rollator. Vóór corona konden de ouderen in deze regio kiezen uit gemiddeld twee uitjes per week. Nu ligt het theaterbezoek helemaal stil, daarom houden we contact door regelmatig te bellen, iets langs te brengen of een kaartje of tijdschrift te sturen. Maar we kijken er natuurlijk enorm naar uit om in 2021 weer samen uit te kunnen.'

Wat haalde jou over de streep om dit te gaan doen?

'Mijn man Wim komt uit Soest, we hebben daar nog altijd veel familie wonen. Zo'n 10 jaar geleden werd ik door twee schoonzussen gewezen op Stichting Vier het Leven. Zij waren hier al enige tijd met veel plezier vrijwilliger en deelden zoveel enthousiaste ervaringen, dat ik gelijk ben gaan bellen met de stichting. Ik kreeg te horen dat Vier het Leven boven Zwolle nog niet actief was, maar als ik interesse had om het op te gaan zetten... Nee. Ik organiseer graag, maar dat kan ik in mijn werk en privé wel kwijt. Ik wilde graag als gastvrouw aan de slag. Heel lang hoefde ik niet te wachten, in 2012 stak Vier het Leven de IJssel over en is inmiddels in 280 gemeenten te vinden. Ja, ik ben vrijwilliger van het eerste uur hier in Assen en wie weet: als ik zelf niet meer kan rijden, dan word ik vast gast.'

Wat vind je mooi aan je werk?

'Ik tref zulke mooie mensen, vol indrukwekkende levenservaring en warme verhalen. Het opent je ogen voor andere zaken in het leven, ook omdat je naar voorstellingen gaat waar je privé misschien nooit naar toe zou gaan. Onbekende genres en artiesten, het zijn verrijkende culturele ervaringen.'

'Vanuit mijn rol als gastvrouw ben ik er voor de gast, geef aandacht en begeleid. Dat gaat eigenlijk moeiteloos, de mensen zijn dankbaar en ook oprecht geïnteresseerd in mij. Een van de eerste zomers was ik met enkele gasten naar Shakespearetheater in Diever. We maken er in dit openluchttheater altijd een feestje van, compleet met picknickmand, kussentjes en regenponcho's of zonnehoedjes. In gesprek met een van de gasten werd duidelijk dat we wederzijdse kennissen hadden. Zo kwam mevrouw nadien aan mijn adres, ze stuurde mij een prachtige kaart om te laten weten hoe intens ze genoten had. Zo lief. Het mooie is: ik geniet minstens zoveel en bedenk steeds dat ik hoop ook op deze wijze oud te kunnen worden.'

Welke gebeurtenis is je bijgebleven?

'Veel gasten zijn behoorlijk op leeftijd en soms tref je dan iemand die wat vergeetachtig wordt. Zoals een van mijn gasten die bij thuiskomst haar voordeur niet herkende. Ik ben toen een blokje om gereden en opnieuw gestopt, toen was het wel goed. Wat ik heel waardevol vind zijn de contacten en vriendschappen die onderling ontstaan. Leuke gesprekken bij de koffie of het wijntje in het theater; ik weet nu alles over de fijnste scootmobiel, haha. En begin vorig jaar zag ik drie dames die ik wel eens naar het theater heb begeleid samen aan de koffie zitten in Vanderveen. Zij hadden elkaar inderdaad bij uitjes van Vier het Leven leren kennen en spraken sindsdien regelmatig af voor een kopje koffie in de stad. Prachtig toch?'

Wilt u meer weten over vrijwilligerswerk? Kijk op www.VIPAssen.nl

Monique Bodegom, samenouderworden.nl